

عنوان مقاله:

ارزیابی تهیه پادتن فلئوروسنت جهت جستجوی پادگن های پستی ویروسی

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات دامپزشکی، دوره 57، شماره 3 (سال: 1381)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فرهید همت زاده - گروه آموزشی میکروبیولوژی و ایمنولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران، ایران

هادی کیوانفر - گروه آموزشی میکروبیولوژی و ایمنولوژی دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران، ایران

مریم بادوام - دانش آموخته دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف این تحقیق با هدف دستیابی به پادتن نشاندار با FITC جهت ردیابی پادگنهای پستی ویروسی و مقایسه با پادتن های استاندارد موجود، در زمستان 1378 شروع و در پاییز 1380 به پایان رسید. طرح: تجزیه میدانی. روش: پس از ایمن سازی 10 سر خرگوش با سویه NADL ویروس BVD پادتنهای حاصله پس از عیار سنجی و خالص سازی، با FITC کنژوگه شده و در ستون حاوی سفادکس G25 پالایش و دیالیز گردید. عیار 1/20 پادتن کنژوگه به عنوان عیار مطلوب به دست آمد. تجزیه و تحلیل آماری: آزمون مک نمار، مربع کای. نتایج: از تعداد 210 نمونه کشت سلولی تعداد 140 لوله با ویروس BVD آلوده گردید و 70 لوله به عنوان شاهد در نظر گرفته شد. نتایج حاصله از به کارگیری آنتی سرم کنژوگه تهیه شده در طرح مقایسه آن روش آنتی سرم استاندارد بیوایکس روی این نمونه ها حاکی از همخوانی 100 درصد موارد مورد آزمایش بود. در آزمایش روی 81 نمونه از گاوها و گوسفندان مشکوک به بیماری با هر دو آنتی سرم، تنها در یک مورد علی رغم مثبت بودن نتیجه با FA بیوایکس والیزا، پاسخ منفی با آنتی سرم تهیه FA شده در طرح مشاهده شد. نتیجه گیری: مقایسه آماری این دو روش حکایت از همخوانی 99/6 درصد نتایج حاصل از این دو آزمون در تشخیص پادگنهای پستی ویروسی دارد. مجله دانشکده دامپزشکی دانشگاه تهران، (1381)، دوره 57، شماره 3، 27-33.

کلمات کلیدی:

ایمونوفلورسنت، پستی ویروس، پادگن، عفونت پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/350010>

